

מכון
והצמח
למדע

WEIZMANN
INSTITUTE
OF SCIENCE

יואב ברנר

YOAV BRENER

אנה בלאיש

ANNE BLAICH

עפר שומרון

OFER SHOMRON

חן פלמנבאום

CHEN FLAMENBAUM

ליהי תורג'מן

LIHI TURJEMAN

כרמי דרור

CARMI DROR

לי ינור

LEE YANOR

14 אמנות בקמפוס ART ON CAMPUS

מכון
הצמח
למדע

WEIZMANN
INSTITUTE
OF SCIENCE

אמנות בקמפוס ART ON CAMPUS

אוצר יבשם אזגד
Curator Yivsam Azgad

התזכנית לאמניות ולאמנים אורחים במכון ויצמן למדע, בתמיכת מרכז ברגינסקי לממשק בין מדע לרוח.

מדע, אמנות, ומה שביניהם

האמנות העכשווית, המושגית, ממש כמו המדע, יוצאת לדרכה מגרעין פנימי, מרעיון שנובט בדעתם של היוצרים, האמנים או המדענים. בהמשך מתחולל תהליך של זיקוק, בידוד, וניסוי. הדיוק והעקביות הם ערכים מרכזיים בשני עולמות אלה, שנראה שלא רק שאינם רחוקים כל-כך זה מזה, אלא למעשה יש ביניהם שילוב רעיוני לא מבוטל.

מכון ויצמן למדע, כארגון עולמי מוביל במדע, רואה באמנות פעילות משלימה, המאפשרת למדענים ולאמנים כאחד להתבונן בעולם בעת ובעונה אחת מגובה רב יותר – ובאופן בוחן ומדויק יותר. במילים אחרות, הסינרגיה המתחוללת לעיתים בין שני התחומים – ובין שתי נקודות מבט אלה – עשויה לאפשר למדענים ולאמנים כאחד להגיע להישגים משמעותיים יותר במסע המתמשך להבנת העולם ומקומו בתוכו.

על בסיס התפיסה הזאת, מוצגות בשנים האחרונות, בחללי עבודה שונים במכון ויצמן למדע, תערוכות אמנות – ובעיקר אמנות ישראלית עכשווית.

כתב וערך
עיצוב והפקה

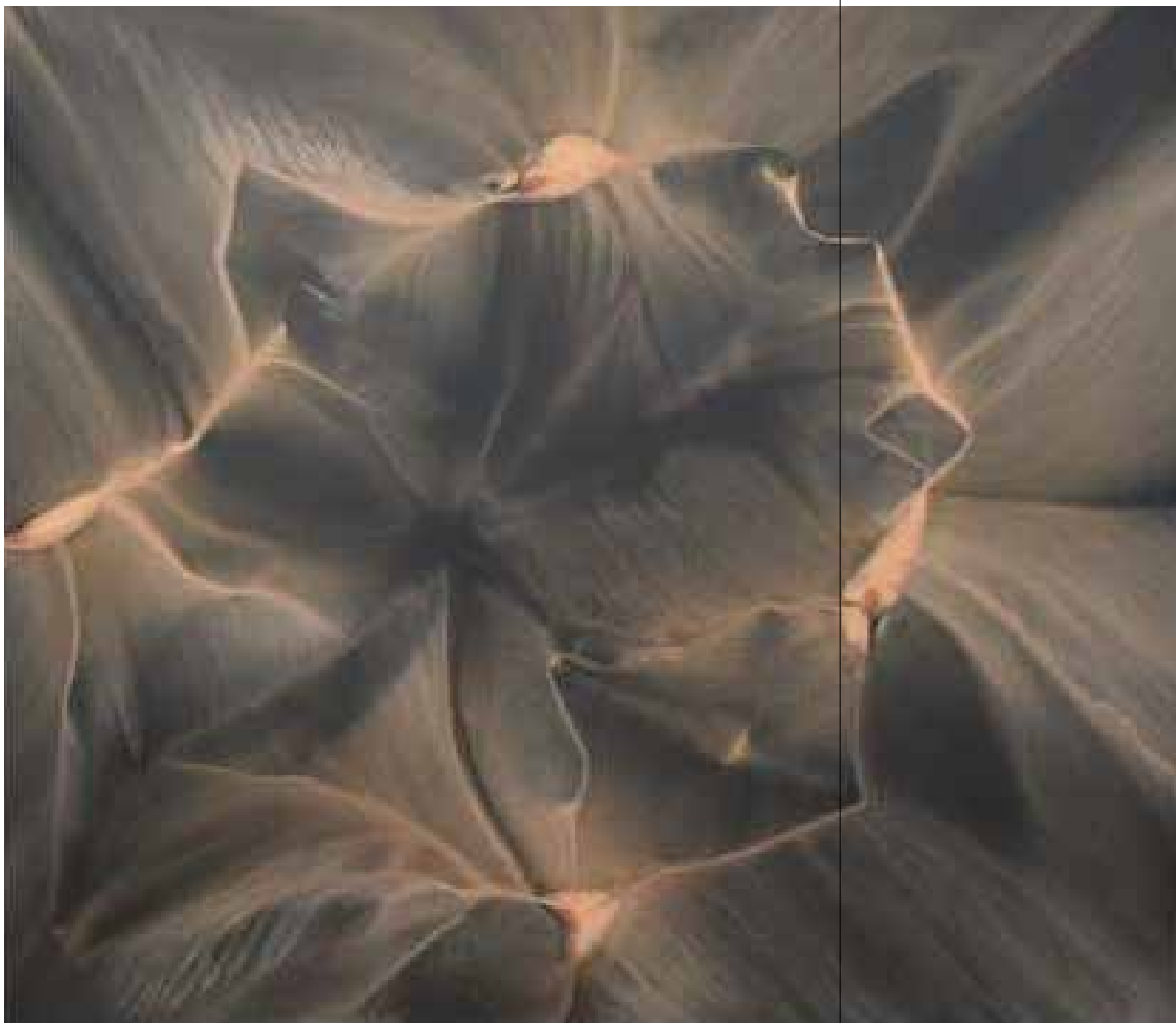
יבשם עזגד
עירית שר

יואב ברנר

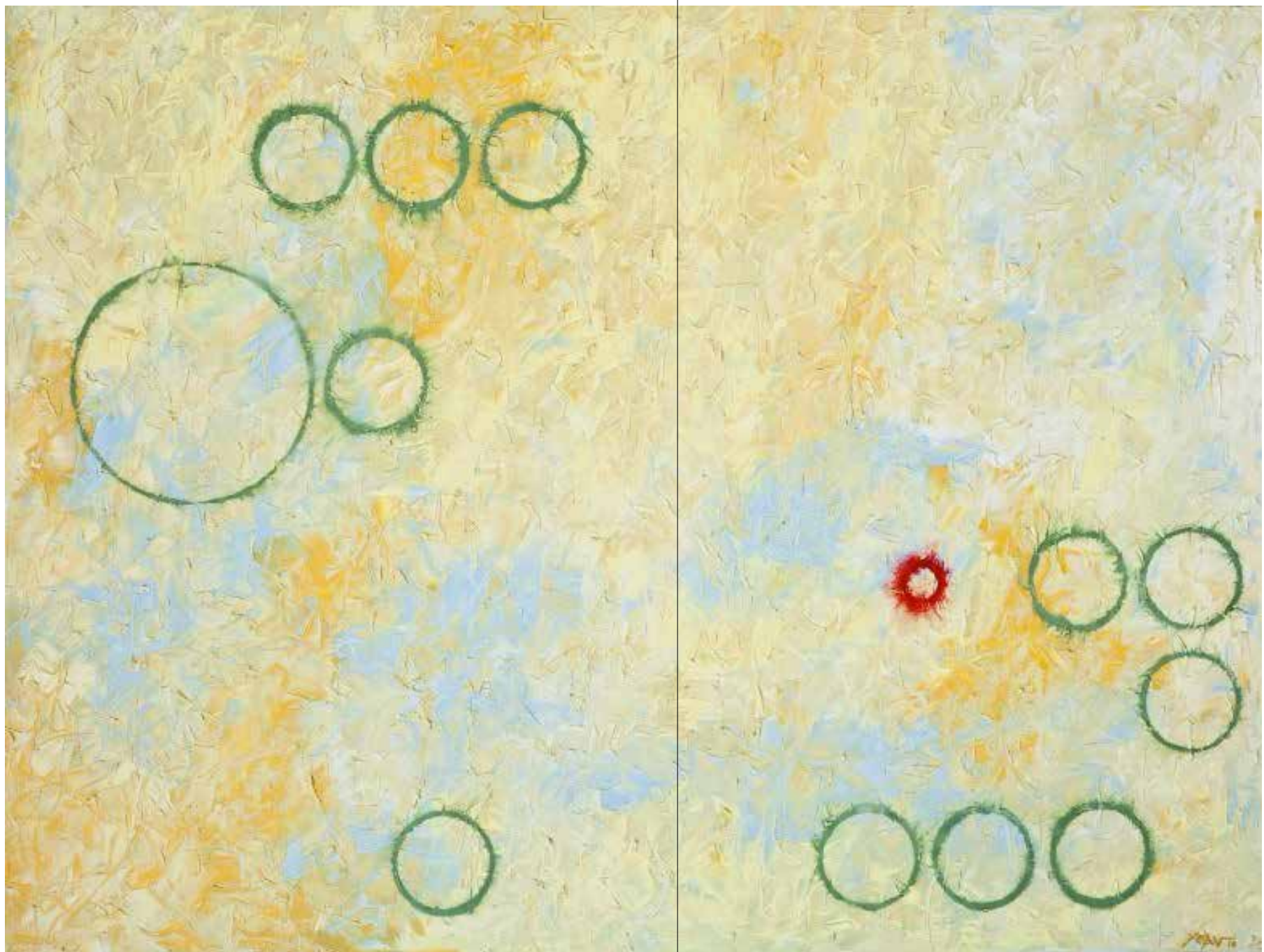
מטריקה

מרכז הכנסים הבינלאומי
על-שם דוד לופאטי

בתורת היחסות הכללית, מתואר (מתמטית) שדה הכבידה באמצעות העקמומיות של המרחב-זמן, או כפי שמכנים זאת הפיסיקאים, ה"מטריקה". לפי תפיסה זו, ה"מטריקה", מתארת מעין יריעה דינמית, רציפה ושלמה המושפעת מהזיקה בין העיוות של המרחב-זמן לבין מקורות האנרגיה והמאסה שבתוכו. יואב ברנר מנסה להעביר את התפיסה החזותית של ה"מטריקה", היריעה היקומית, על ארבעת ממדיה, לציורים על בדים דו-ממדיים גדולים. שילוב הממדים, וסדרי הגודל עוברים תחת ידיו מעין "הצפנה חזותית" של צורות וצבעים. האירועים המתחוללים ב"מטריקה" שלו, נתונים למחשבותיהם ולדמיונותיהם של המתבוננים ביצירות.

YOAV BRENER

METRIC

The David Lopatie International
Conference Center

In the general theory of relativity, a gravitational field is (mathematically) described by spacetime curvature, or, as physicists call it, the "metric". According to this concept, the metric describes a kind of dynamic, continuous, and complete fabric affected by the association between spacetime distortion and the sources of energy and matter within it. Yoav Brener attempts to convey the visual perception of the "metric", the four-dimensional fabric of the universe, through large-scale two-dimensional paintings. The combination of dimensions and orders of magnitude undergo a "visual encryption" to colors and shapes. The events in his "metric" are proffered to the viewers' thoughts and imagination.

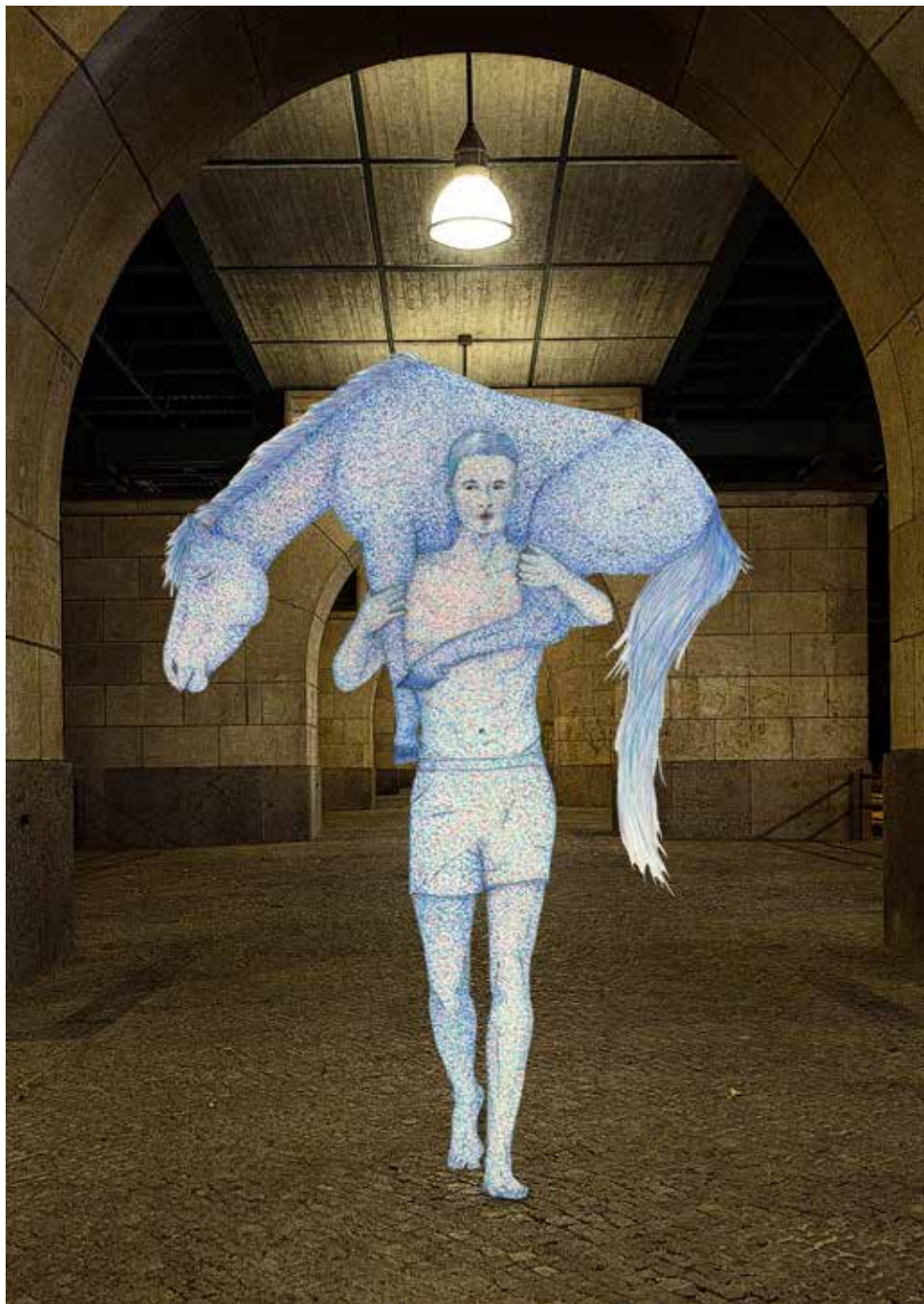

אנה בלאיש

חלומות, פיקסלים ונקודות

רישום בעיפרון ואחריו דיו. בשלב השני היא סורקת את ציור הדיו המוגמר, ובשלב השלישי היא מעבדת את התמונה במחשב. התוצאה המוצגת היא, לפיכך, עירוב של מספר טכניקות המשולבות זו בזו כמעט ללא היכר. אנה בלאיש נולדה וגדלה בבוואריה, גרמניה. היא בעלת תואר דוקטור בביולוגיה, ולמדה גם איור וצילום. יצירות האמנות שלה הוצגו בתערוכות בלונדון, פירנצה, ברצלונה, גטבורג, סאו פאולו ועוד.

"אמנות היא לא מה שהאמן רואה, אלא מה שהאמן גורם לאחרים לראות", אומרת אנה בלאיש, ממכון מקס פלנק לפסיכיאטריה במינכן, גרמניה; ואמנית שמשלבת ביצירתה ציור, ועיבוד תמונה ממוחשב. "האמנות מאפשרת לקחת הפוגה במסלול עשייה אחד, ולהתמקד במחשבה מופשטת, בחלומות". בלאיש משלבת רישומי דיו (נקודות, כתמים) עם אלמנטים דיגיטליים של תמונה (פיקסלים). הצעד הראשון ביצירתה הוא תמיד

Horse
סוס

Julia
ג'וליה

Bird
צ'פּוּר

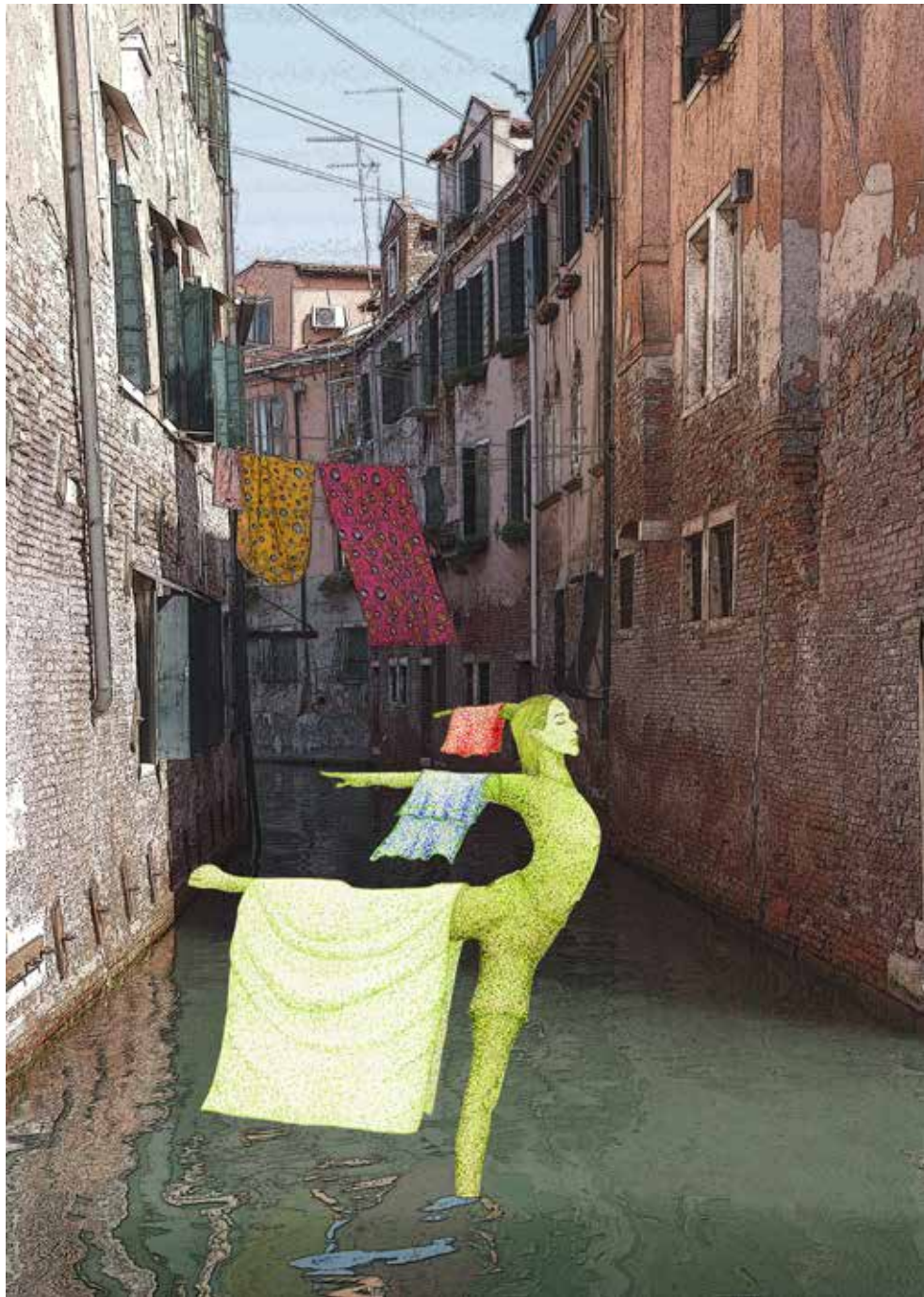

Hand 1
י'ד

Boy
ילד

Door
דלת

Remember me
זכרו אותי

Laundry
כביסה

ANNE BLAICH

DREAMS, PIXELS, AND DOTS

"Art is not what the artist sees, but what the artist gets others to see," says Anne Blaich, of the Max Planck Institute of Psychiatry in Munich, Germany; and an artist whose work incorporates drawings and computerized image processing. "Art offers a break from one track of activity, enabling us to focus on abstract thinking, on dreams".

Blaich uses ink drawings (dots, spots) along with digital image elements (pixels). She invariably begins with a pencil drawing,

followed by ink. Next, she scans the finished ink drawing, and at the third stage, she subjects it to computerized processing. The outcome is therefore an amalgamation of several techniques combined with each other almost unrecognizably. Born and raised in Bavaria, Germany, she holds a PhD in biology, and has also studied illustration and photography. Her artwork has been exhibited in London, Florence, Barcelona, Gothenburg, Sao Paulo, and more.

עפר שומרון

תהילתם של הדברים הקטנים

בניין המינהלה על-שם סטון, קומת הכניסה

היותם של הרגעים האלה, העוברים בחיינו כאורחים חד-פעמיים שלא ישובו. הקיום, לפי שומרון, תלוי באדם, גם אם אינו נמצא בתמונה. בציורים שהם בבחינת "טבע דומם", קל לחוש בקיומו של האדם שמעבר לפינה, המתבונן בהווייה המצוירת – ומן הראוי שגם יושפע ממנה. היטיב לבטא זאת, במילותיו, יענקל'ה רוטבליט: "בלי להיות או לא להיות, אני פשוט ישנו".

הבנאליות של הקיום פורחת וחוגגת את עצמה בציוריו של עפר שומרון. במכחולים, צבעים ובדים צנועים, הוא מנסה לעצור לרגע את הזמן החולף, ו"למסגר", לפחות בזכרונו, רגעים יומיומיים חולפים, שבזמן אמיתי נראים לנו סתמיים. שומרון קורא לנו לסדר ומנסה לאלץ אותנו לראות ולהכיר במשמעות העמוקה הטמונה בעצם

שעתם היפה של הדברים הקטנים

מיכאל זץ

אלה לא הימים
לתכניות גדולות,
עוד נסמרות הבשורות
החוסות מחת כנפי הקיץ.

חלונות הזמן שלי
מרוחקים.
זוהי שעתם היפה
של הדברים הקטנים.

לגנב אבטיח
בצהרי ששי
כשהבית ישן,
ורק בתי ואני
שטים בנהר
של מיץ נגר.
נקיים מאשמה.

אני משאיר מקום
לאולי,
מחליף נקדה
בסימן שאלה?

OFER SHOMRON

THE GLORY OF THE SMALL THINGS

Stone Administration Building, Entrance floor

The banality of existence finds vibrant expression and celebration in Ofer Shomron's works. With the humble means of brushes, paints, and canvases, he challenges time to stop momentarily, and attempts to "frame", at least in our memory, fleeting daily moments that appear insignificant in real time. Shomron calls us to order and tries to compel us to see and acknowledge the deep significance of these moments, which are unique,

never-to-return visitors in our lives. Existence, according to Shomron, depends on the human, even if the human is not inside the picture. In his "still life" paintings, it is easy to sense the presence of the person just around the corner, who is looking at the painted reality – and should probably also be affected by it. As articulated so well by Israeli poet Yaakov Rotblit: "Without 'to be or not to be', I just am".

התוכנית לאמניות ולאמנים אורחים במכון ויצמן למדע, בתמיכת מרכז בריגנסקי לממשק בין מדע לרוח.

חן פלמנבאום

מים עמוקים / הסטודיו

תחת ידיו של הפסל חן פלמנבאום, הסטודיו העגול של תוכנית שהות האמן במכון ויצמן למדע, משנה את תפקידו, והופך למעין מערכת עיכול של מכון ויצמן כולו. במקום קרמיקה וכני ציור, פלמנבאום מזמין פנימה את כלי המעבדה, החומרים והידע העשיר שאליו נחשף במפגשיו עם מדעני ועובדי המכון.

"אני 'תולש' את האובייקטים הסטנדרטים ממרחב המעבדה שלהם", אומר פלמנבאום, "ונותן להם משמעות חדשה במרחב הפנטסטי והחדש שאני בורא. כך, החלל הופך להיות מרחב קולאז'י פרוע, אינטואיטיבי ויצירתי, ובה בעת הוא מתאפיין גם בסדר מופתי ובהיגיון פנימי. האובייקטים, כמו מילים, משתחררים משיר ישן ויוצרים מנגינה חדשה".

"ערמות שלן צלחות פטרי ישנות הפכות לגורדי שחקים בעיר עתידית. צילומי זבוב במיקרוסקופ אלקטרוני הופך

לבגד יוקרה על השטיח האדום. גרף התחממות גלובלי הוא הלהיט החדש של הקיץ ומשוודר בכל הערוצים. כל אלה מאכלסים את המרחב החדש".

"בגלגול הקודם שלי, בתקופת התיכון, הייתי ילד 'חנון' במרחב הריאלי. פיזיקה, מתמטיקה ומחשבים היו הבריכות שבהן שחיתי ואילו לאגם היצירה חששתי אז להיכנס ולשחות. כשהתקבלתי ללימודי האמנות ב'בצלאל', חשבתי שאני נוטש את העולמות האלה ויוצר דרך חדשה 'מאפס'. ככל שהעמקתי ויצרתי פסלים שונים, גיליתי כמה הידע ה'ריאלי' מבעבע מבפנים, צף ועולה אל פני השטח, כמו פטריות קטנות על פני האדמה. מרמזות על משהו גדול שמתרחש בעומק".

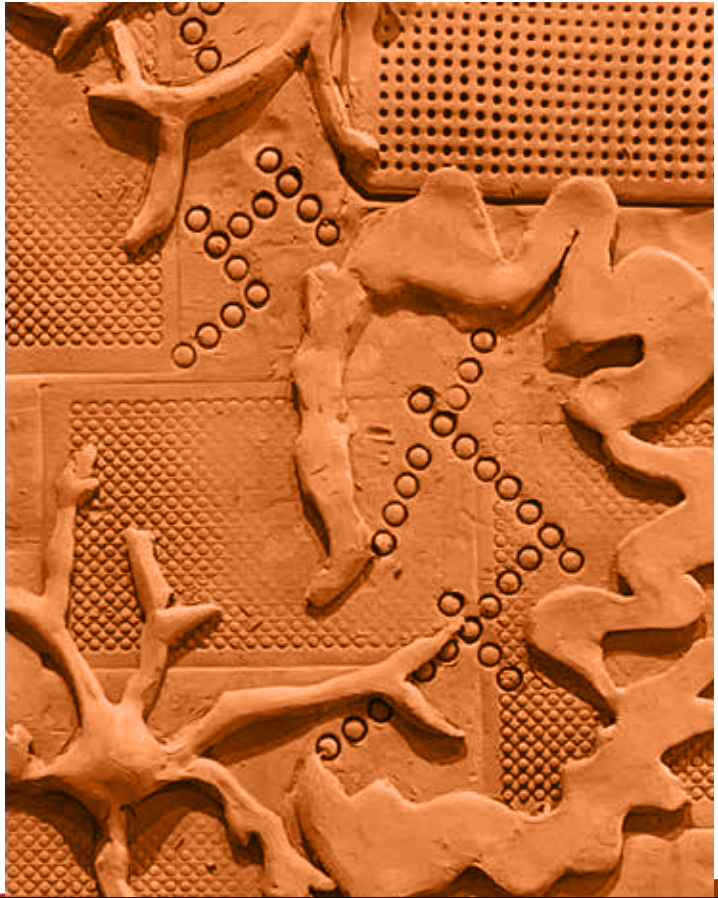
חן פלמנבאום הוא פסל ומורה לפיסול. נולד במקסיקו וגדל בתל אביב. הוא בעל תואר ראשון בהצטיינות מ"בצלאל", ותעודת הוראה מהאוניברסיטה העברית בירושלים. עבודותיו מוצגות בגלריות

ומוזיאונים בארץ ובעולם וכן, באוספים שונים. זכה במספר פרסים ובהם פרס קרן אמריקה-ישראל, פרס מלגת קופר-ניו יורק, ועוד. היה אסיסטנט של מספר אמנים ובהם עופר ללוש, יעל פרנק, וזוהר גוטסמן.

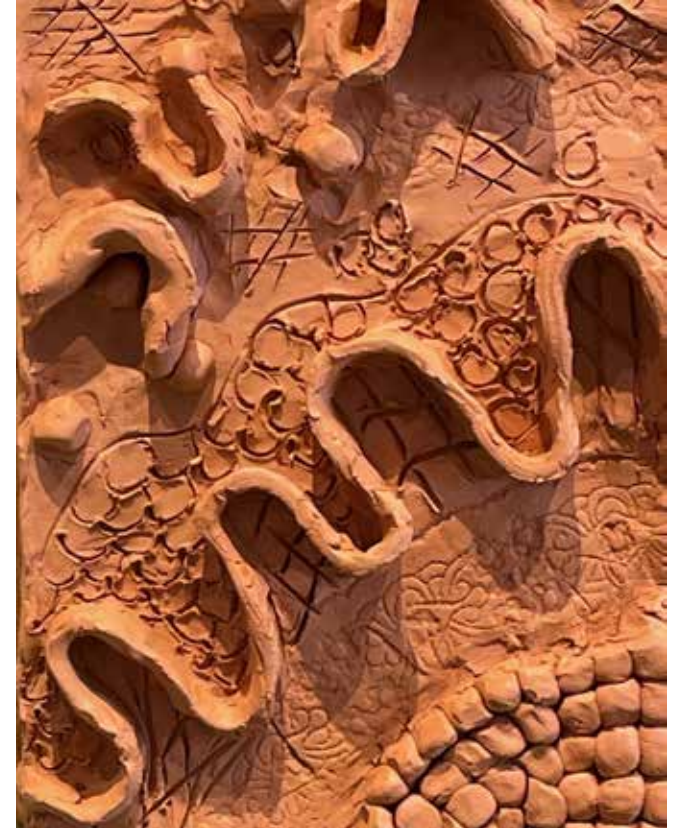
על שהות האמן במכון ויצמן למדע, הוא אומר: "להיות 'אורח' זו פוזיציה נהדרת לאמן. האפשרות להיות בפנים ובחוץ בו זמנית, מאפשרת מרחב משחקי אדיר ויצירתי. בחודשים בהם שהיתי ועבדתי במכון, נפגשתי עם מדענים וחוקרים רבים. הרגשתי שייך. השיחות לא היו זרות לי, עם זאת, הידע הרב שזורם במכון הפעים אותי בכל פעם מחדש. התשוקה והסקרנות בעיני החוקרים סחפו אותי, ולרגעים, הרגשתי שאמן ומדען עוסקים למעשה באותו הדבר".

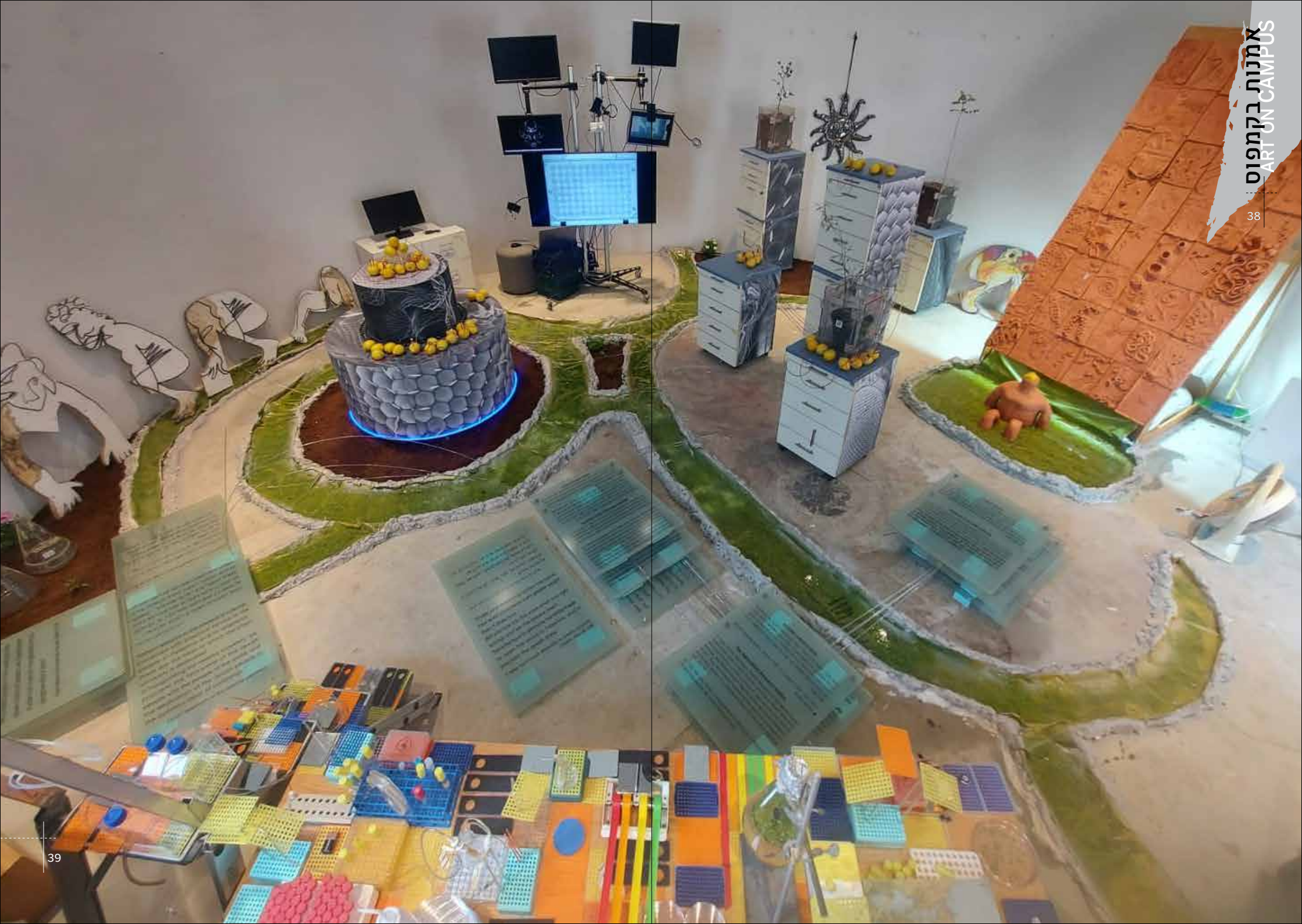
"המעבדה המוצגת במיצב הזה, היא בעצם מעין סטודיו פרוע של אמן משוגע, שעומד ומטיח שאלות גדולות מול האין סוף. המרחב של הלא נודע הוא הקרקע הפורייה לאמן ולמדען כאחד; והסקרנות והתשוקה הן המנוע למסע של שניהם" "התובנה הזאת היא נקודת ההתחלה שממנה יצאתי למסע של יצירת המיצב הזה. זוהי דרכי לחגוג את מכון ויצמן, ואני שמח להקדיש את היצירה לכל החוקרים הנפלאים והנדיבים שאירחו אותי ושפגשתי בדרך. אני מאחל לכולנו שהאמנות והמדע, יד ביד, יצרו עולם טוב, צבועני יופה יותר עבור כל בני האדם באשר הם".

אריחי הקרמיקה המופיעים כאן נוצרו על-ידי עובדי ומדעני מכון ויצמן למדע, בסדנת אמן בהנחיית חן פלמנבאום.

The Artist Residency Program at the Weizmann Institute of Science is supported by the Braginsky Center for the Interface between Science and the Humanities.

CHEN FLAMENBAUM

DEEP WATER / THE STUDIO

At the hands of sculptor Chen Flamenbaum, the circular studio of the Weizmann Institute of Science's artist residency program undergoes a transformative shift, evolving into a digestive system-like hub for the entire Institute. Rather than ceramics and easels, Flamenbaum introduces laboratory tools, materials, and a wealth of knowledge garnered from interactions with the Institute's scientists and personnel.

"I 'tear away' standard objects from their lab context," Flamenbaum explains, "giving them a new meaning within the fantastical space I am crafting. This space becomes a wild, intuitive, and creative collage that simultaneously retains strict order and internal logic. The objects, akin to words in an old song, are liberated to create a new melody.

"Heaps of old Petri dishes metamorphose into skyscrapers within a future city. A picture of a fly, captured through an electron microscope, transforms into a luxury garment gracing the red carpet. A graph depicting global warming emerges as the summer's chart-topping sensation, broadcast across

all channels. All these elements coexist within this new space.

"In an earlier incarnation, during high school, I was a geek. Immersed in the ponds of physics, mathematics, and computers, I hesitated to dive into the lake of creativity. Upon enrolling in art studies at Bezalel, I initially believed I was abandoning these realms to forge a new path from scratch. But the deeper I delved, sculpting various pieces, the more I discovered how 'scientific' knowledge surges from inside, rising to the surface, like small fungi on the ground that hint at considerable developments underground."

Chen Flamenbaum is a sculptor and teacher of sculpture born in Mexico and raised in Tel Aviv. He holds a bachelor's degree, with distinction, from the Bezalel Academy of Arts and Design, and a teaching certificate from The Hebrew University of Jerusalem. His works are displayed in galleries and museums in Israel and worldwide, and in various collections. He has earned a number of accolades, including the America-Israel Cultural Foundation

Award and the Cooper-New York Scholarship Award, and has served as an assistant to artists like Ofer Lellouche, Yael Frank, and Zohar Gotesman.

Reflecting on his residency at the Weizmann Institute of Science, he remarks, "Being a 'visitor' is an ideal position for an artist. Simultaneously inside and outside, it offers a vast and creative playground. During the months I spent and worked at the Institute, when I met numerous scientists and researchers; I felt I belonged. Though the conversations were not entirely foreign, the sheer abundance of knowledge within the Institute consistently surprised me. The passion and curiosity in the researchers' eyes captivated me, leading me to feel at times that what an artist does and what a scientist does are, in essence, one

and the same.

"The lab showcased in this installation is a wild studio, a realm where a crazy artist hurls big questions at the infinite. The unknown expanse serves as fertile ground for both artist and scientist, with curiosity and passion propelling both their journeys.

"This realization inspired the creation of this installation—a celebration of the Weizmann Institute. I dedicate it to the wonderful and generous researchers who hosted me and who I met along the way. I wish us all that art and science, together, will create a world that is better, more colorful, and more beautiful for all the benefit of all human beings."

The ceramic tiles shown were crafted by Weizmann Institute employees and scientists, in a master class led by Chen Flamenbaum.

התוכנית לאמניות ולאמנים אורחים במכון ויצמן למדע, בתמיכת מרכז ברגינסקי לממשק בין מדע לרוח.

ליהי תורג'מן

מחר יהיה הווה חדש

ליהי תורג'מן מחשבת את קיצנו לאחור. היא רואה את מציאות חיינו, כאן ועכשיו, כפי שאולי יראו ויבינו אותה ארכיאולוגים עתידניים שיחקרו את תקופתנו. מבטה נשלח אל העתיד, וחוזר אלינו, כדי לבחון את מה ששרד, מה שמהווה, ככל הנראה, את ליבת הקיום שלנו, גם אם אנחנו עדיין לא מבינים זאת. במילים אחרות, התערוכה נחזית כמבט לאחור, אלא שחשוב להבין שנקודת המוצא שלה היא בעתיד הרחוק, ולפיכך "העבר הנחקר", הוא, במקרה זה, ההווה שלנו. במובן מסוים, זה מזכיר את כריסטופר קולומבוס שהפליג מערבה בכוונה להגיע אל המזרח. אלא שבמקום מפה ימית, מוצע לנו מעין "חור תולעת" קוסמי,

במפה שמתבססת על קווי אורך, רוחב ועומק – שאליהם מצטרפים גם קווי המימד הרביעי – הזמן. כל אלה יוצאים לדרכם מפתחו של כד שהתנפץ והורכב מחדש כחלק מאותו מחקר ארכיאולוגי עתידי. אלא שכאן, פחות או יותר, מסתיים המידע שנמסר לנו, הצופים-הנוסעים; כך שסופה של מפת הדרכים הארבע-ממדית הזאת, מי ישרנו. ליהי תורג'מן נולדה בפתח תקווה. היא בעלת תואר ראשון ותואר שני באמנות מ"בצלאל". חיה ועובדת בתל אביב ובטורינו. עבודותיה הוצגו בגלריות ובמוזיאונים בישראל, איטליה, צרפת ועוד. זכתה במספר פרסים, בהם פרס שר התרבות בישראל; ונבחרה לתוכנית שהות אמן בפריז, ניו יורק ותל אביב.

Technology required
טכנולוגיה נדרשת

We are dealing with very dangerous materials
אנו עוסקים בחומרים מסוכנים מאוד

We are dealing with very dangerous materials
אנו עוסקים בחומרים מסוכנים מאוד

We are dealing with very dangerous materials
אנו עוסקים בחומרים מסוכנים מאוד

Measured behavior of a substance
התנהגות החומר

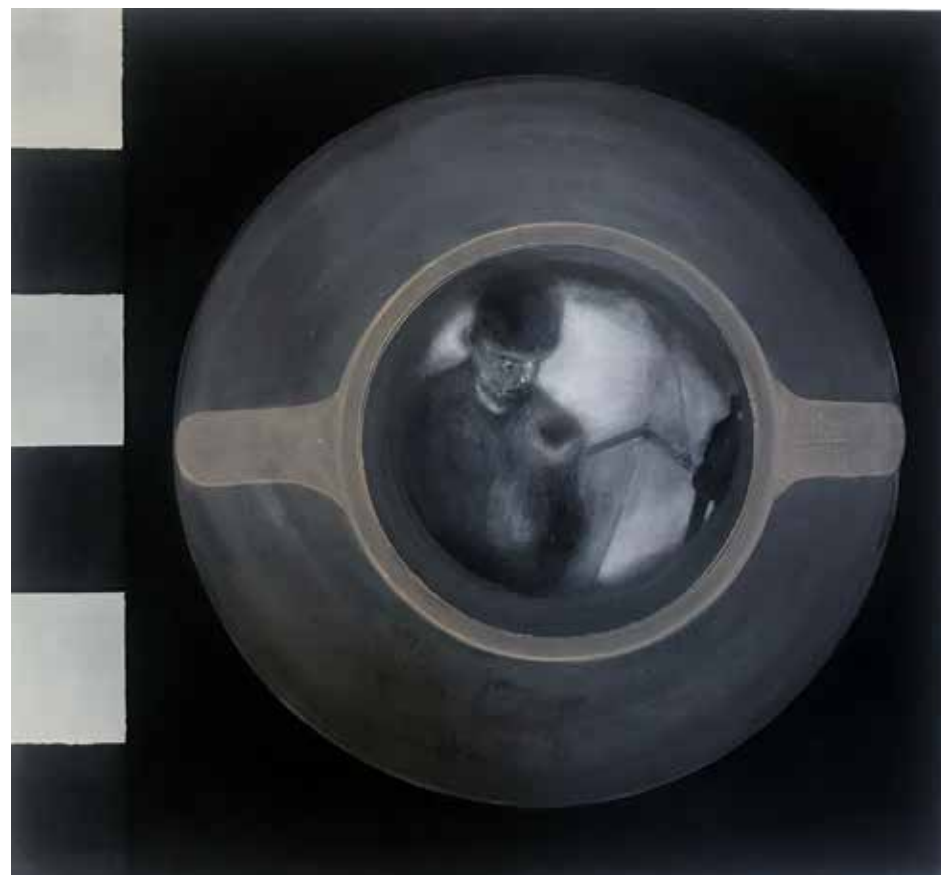
The Artist Residency Program at the Weizmann Institute of Science is supported by the Braginsky Center for the Interface between Science and the Humanities.

LIHI TURJEMAN

TOMORROW IS ANOTHER PRESENT

Lihl Turjeman reflects back upon the future. She sees the reality of our lives, here and now, as it may be interpreted by archaeologists in times ahead studying our own era. Directed into the future, her gaze then returns to us, to examine what has endured, that which may well be the core of our existence, even as its significance eludes our present understanding. In other words, while viewed as a look back, the exhibition's point of departure is the distant future, making the "explored past" our present. This practice is somewhat reminiscent of Christopher Columbus, who sailed westward with the aim of reaching the east. But rather than a nautical map, Turjeman offers a cosmic "wormhole" of sorts, in a map constructed on the coordinates of longitude, latitude, and depth,

along with those of the fourth dimension – time. They emerge from the opening of a shattered urn, reassembled as part of that futuristic archeological research. This, more or less, is as far as the information conveyed to us, the spectators-passengers, goes; there is no telling where lies the end of the four-dimensional roadmap. Born in Petah Tikva, Lihl Turjeman lives and works in Tel Aviv and Turin. She holds a bachelor's degree and a master's degree in art from Bezalel. Her works have been featured in galleries and museums in Israel, Italy, France, and more, and have earned recognition through various accolades, including the Ministry of Culture Award in Israel. She was also selected for artist residency programs in Paris, New York, and Tel Aviv.

Clairvoyance
תפישה על חושית

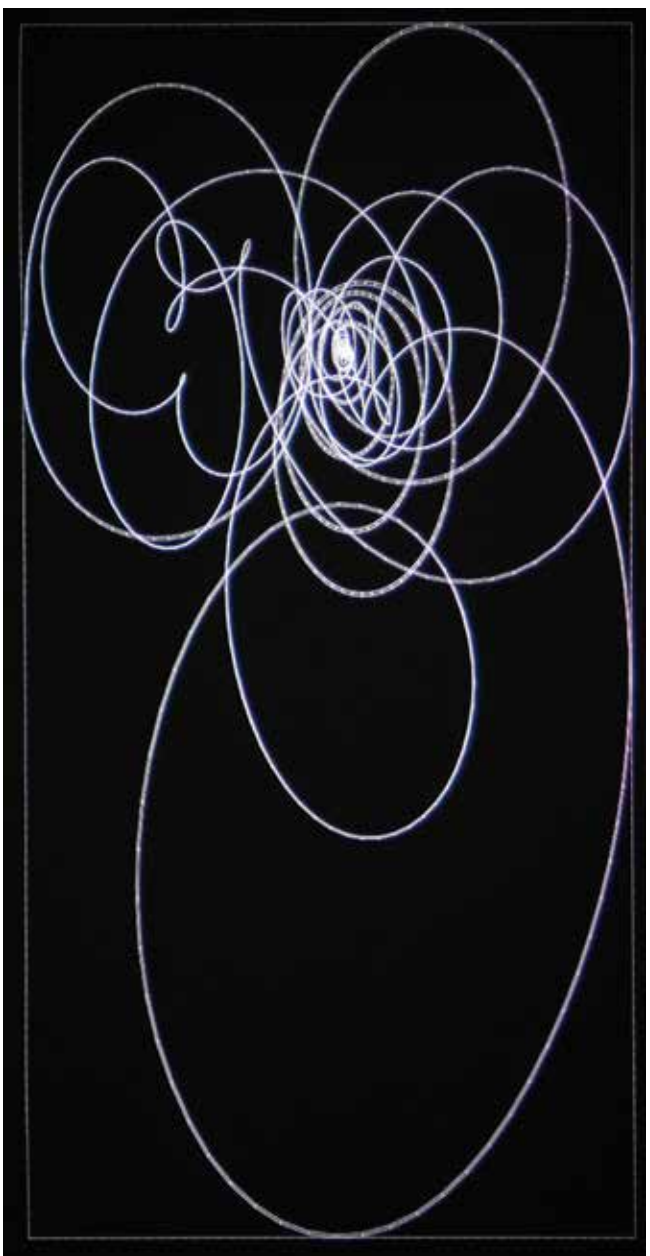
התוכנית לאמנויות ולאמנים אורחים במכון ויצמן למדע, בתמיכת מרכז ברגינסקי לממשק בין מדע לרוח.

כרמי דרור

מ פ ו ת

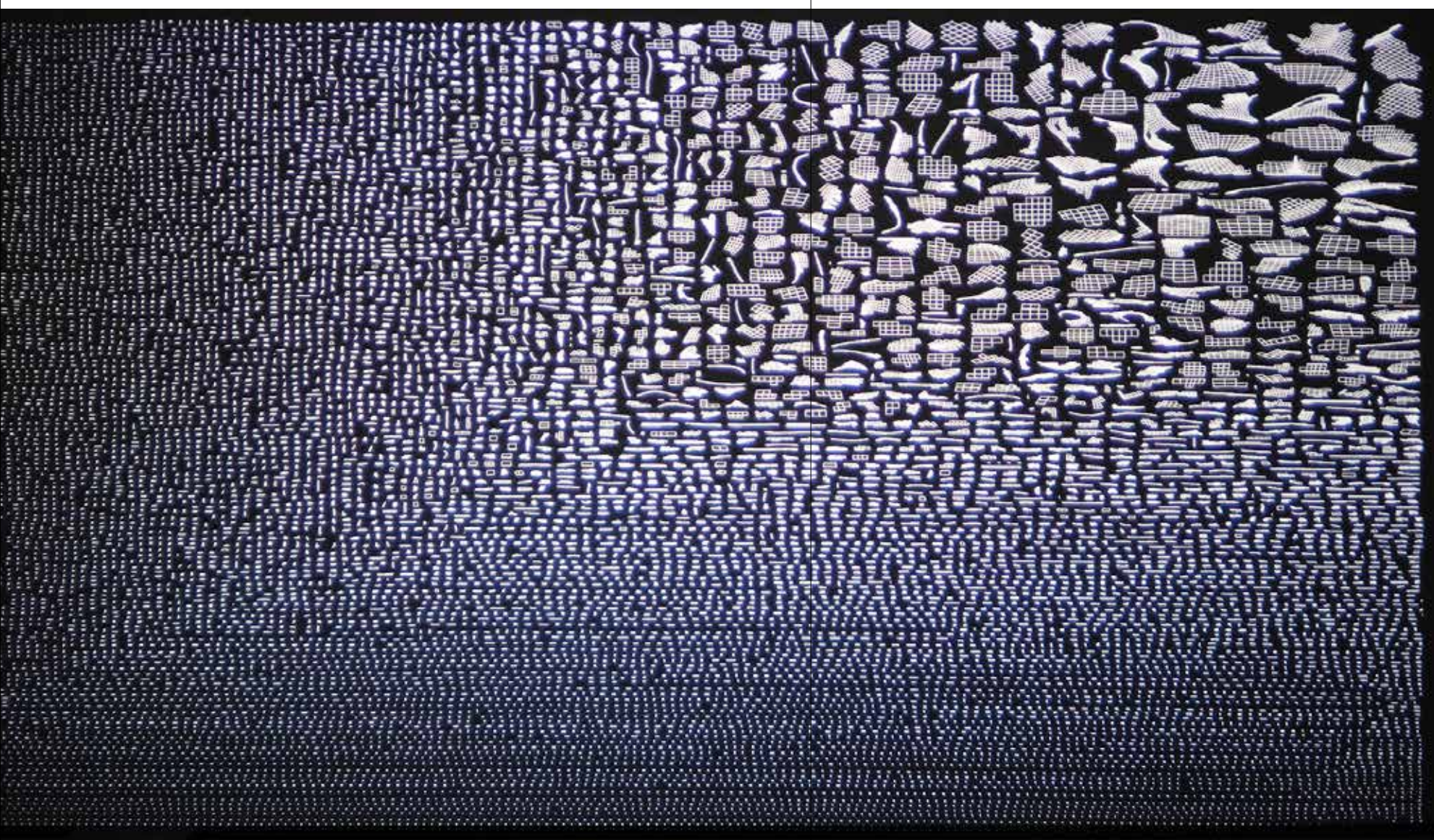
מעשה האמנות של כרמי דרור מבוסס על פרקטיקה של מיפוי חלקי מודלים תלת-ממדיים המגיעה מעולמות האנימציה, פוסט-פרודקשן ואפקטים בתלת-ממד. המודל נפרש כמפה בתוכנה לתלת-ממד, המחלקת אותו למרכיביו, פרגמנטים עליהם ניתן לעבוד בנפרד ולהעשירם בטקסטורה ובפרטים ריאליסטיים. המפות הנוצרות אינן ניתנות לקריאה על-ידי בני-אדם, אך התוכנה תמיד תוכל, לקרוא מתוכן את המודל בשלמותו. בתהליך העבודה שלה, דרור מפרקת את המודל לחלקים קטנים מדי ונותנת לתוכנה פקודות משבשות שחורגות מתפקידה היעודי. תחת פקודותיה יוצא המודל המקורי מכלל שליטה ונוצרים דימויים משובשים שבמקרים רבים מזכירים דימויים המוכרים לנו מעולם המדע. במובן מסוים, אפשר לומר שדרור גורמת למחשב ליצור שפה חדשה, שמשמשת ליצירת דימויים חסרי קשר למדע ממנו יצאה לדרך היצירה. מיפוי המודל לחלקיקים באופן משובש מייצר מעין שפת סתרים שעל פניו מובנת למחשב בלבד. בתערוכה מוצגות עבודות שנוצרו משיבושים

של מודלים שונים: שעונים, גולגולת ועצמות אדם וכלי נשק עתידיניים הלקוחים מעולמות משחקי מחשב. המראה החזותי של המיפויים אותן יוצרת דרור דומה לרישומים המתארים מסעות בזמן הזמן הליניארי, הכרונולוגי, מקבל אפשרות לעצור מלכת, לקפוץ קדימה בזמן, לרוץ לאחור – או להתפרק לרסיסים. כרמי דרור היא אמנית רב תחומית, חיה ופועלת כיום בתל אביב. היא בוחנת בעת ובעונה אחת אמנות, מדע וטכנולוגיה תוך חיבור בין דימויים, ראייה ממוחשבת ותפיסה אנושית, באמצעות תרגול אמנות מבוססת עדשות וספירות דיגיטליות. דרור היא בעלת תואר ראשון בצילום מהאקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל, ומבית-הספר לאמנות קופר יוניון, בניו-יורק. עבודותיה מוצגות בארץ ובעולם. היא מרצה המתמחה באמנות של דיגיטלית במסגרת המחלקה לאמנות של האקדמיה בצלאל. תערוכתה "עכשיו, ברעש", באצירת יבשם עזגד, הוצגה במרכז הכנסים הבינלאומי על-שם דוד לופאטי במכון ויצמן למדע.

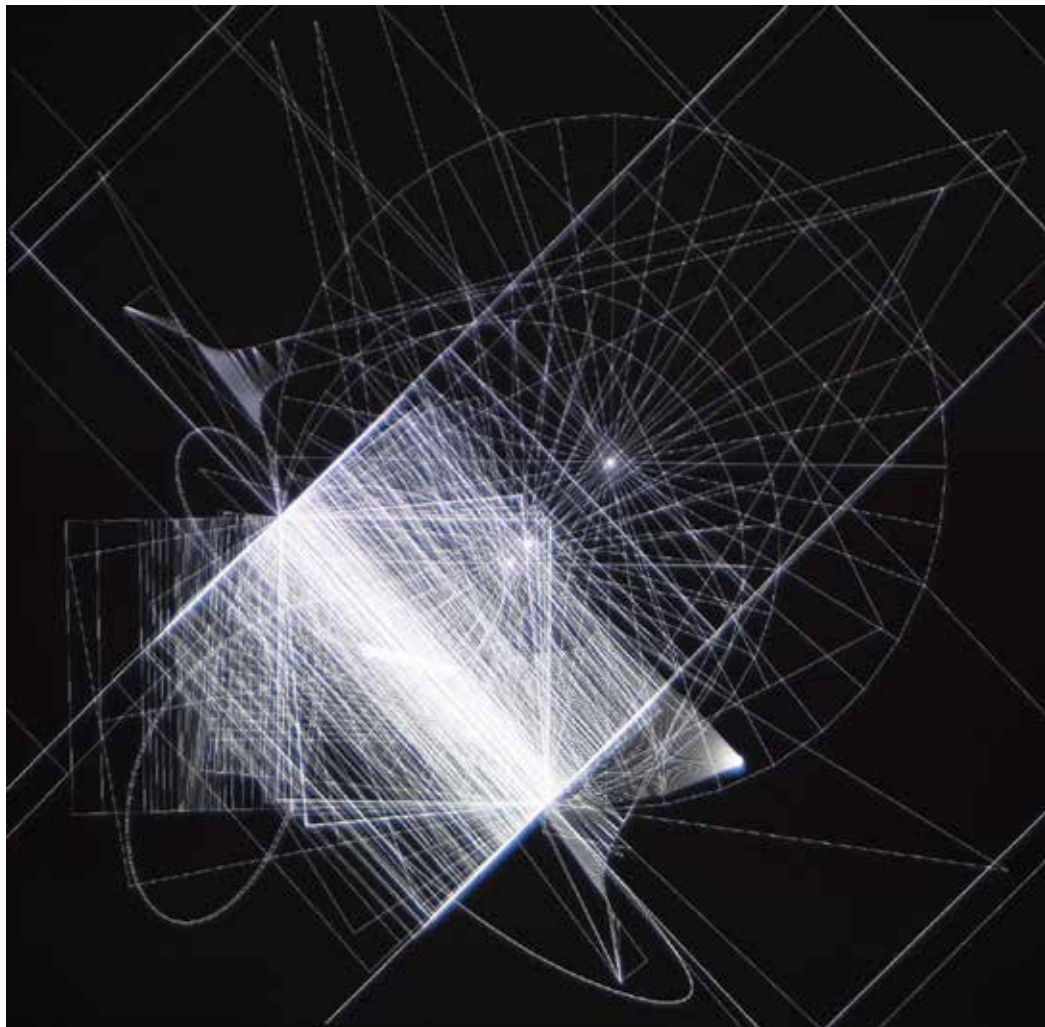

maps / time maps / a clockwork mechanism
Archival pigment print, 2024

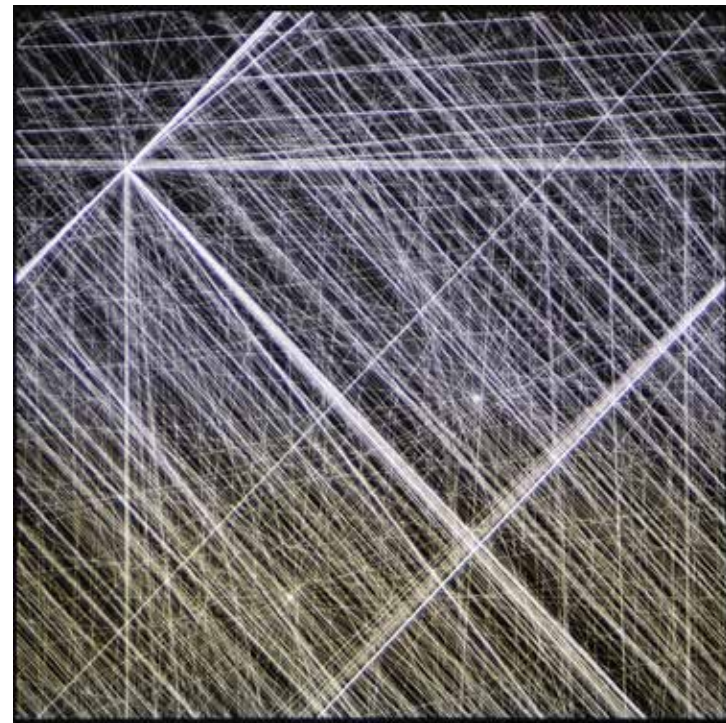
מתוך "מפות" / מפות זמן / מנגנון שעון
הדפסת פיגמנט ארכיונית, 2024

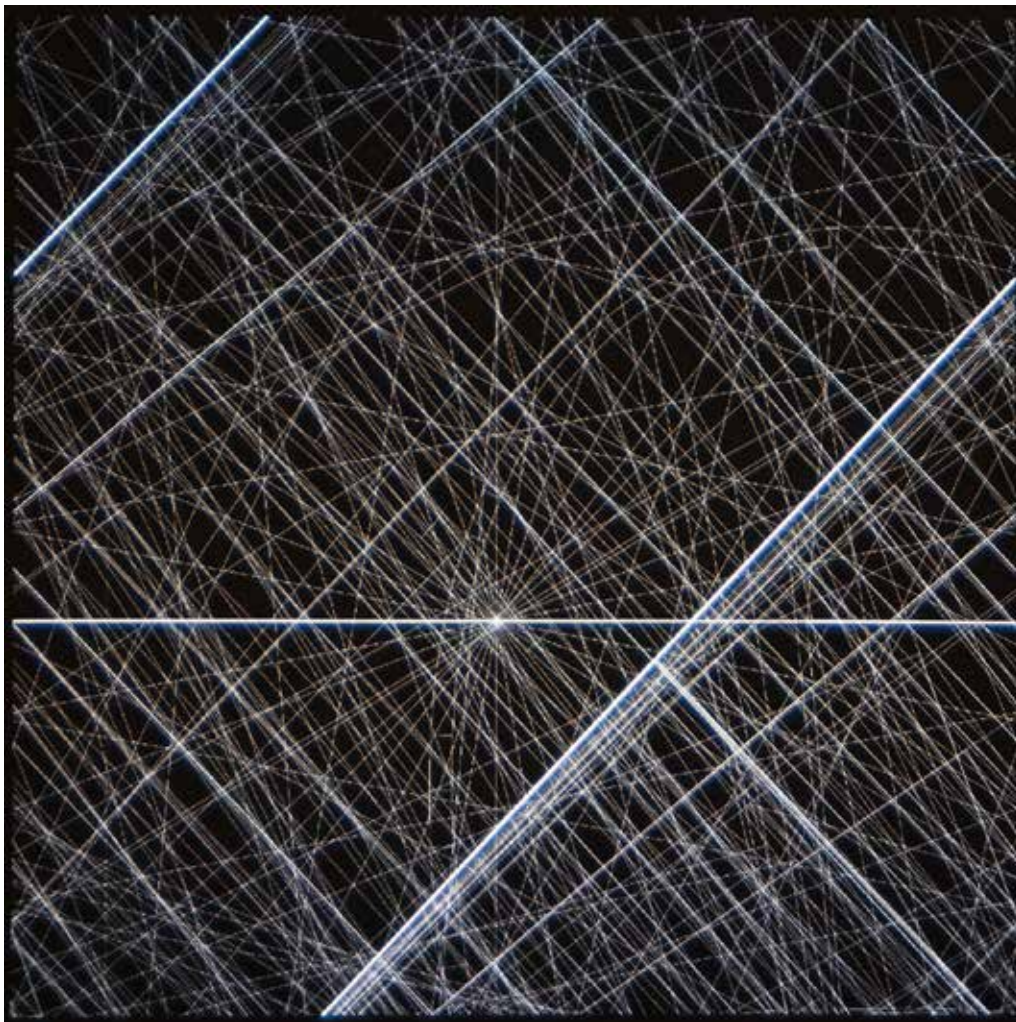
maps / body maps / human skull
Archival pigment print, 2024
מתוך "מפות" / מיפוי עצמות / גולגולת אדם
הדפסת פיגמנט ארכיונית, 2024

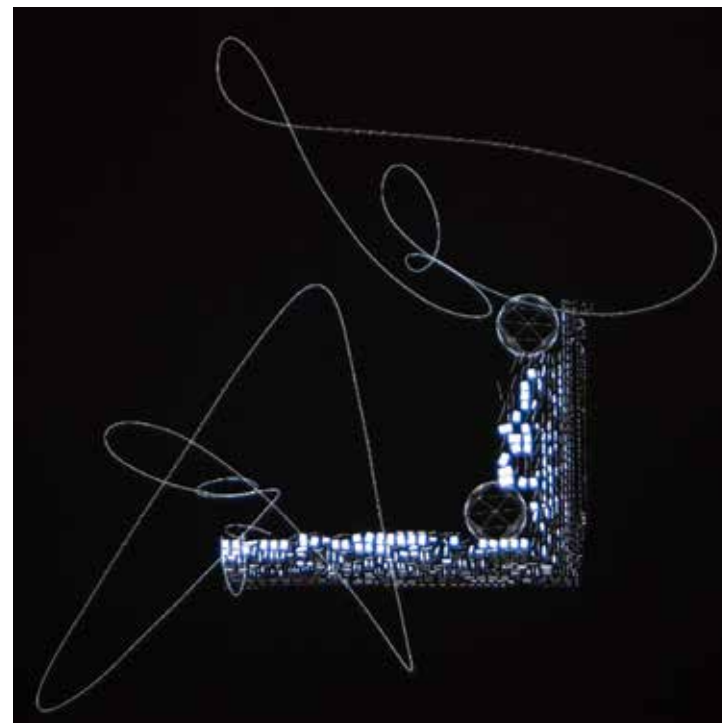
maps / time maps / pendulum clock (trail)
Archival pigment print, 2024
מתוך "מפות" / מפות זמן / שעון מטוטלת (שובל)
הדפסת פיגמנט ארכיונית, 2024

maps / time maps / alarm clock (two suns)
Archival pigment print, 2024
מתוך "מפות" / מפות זמן / שעון מעורר (שתי שמשות)
הדפסת פיגמנט ארכיונית, 2024

maps / time maps / alarm clock (one sun)
Archival pigment print, 2024
מתוך "מפות" / מפות זמן / שעון מעורר (שמש אחת)
הדפסת פיגמנט ארכיווית, 2024

maps / time maps / wall clock (Matisse)
Archival pigment print, 2024
מתוך "מפות" / מפות זמן / שעון קיר (מאטיס)
הדפסת פיגמנט ארכיווית, 2024

The Artist Residency Program at the Weizmann Institute of Science is supported by the Braginsky Center for the Interface between Science and the Humanities.

CARMI DROR

MAPS

Carmi Dror's artistic work revolves around the practice of mapping three-dimensional model components, rooted in the realms of animation, post-production, and 3D effects. The model is spread as maps using a 3D software, which dissects it into its individual components – fragments that can be independently manipulated and enriched with textures and realistic details. Although the resulting maps appear indecipherable to humans, the software retains the ability to comprehend the model in its entirety.

Dror's creative process involves disassembling the model into minute parts and issuing disruptive commands to the software, exceeding its intended functionality. Under her direction, the original model loses control, generating distorted images that often exhibit similarity to scientific visuals. In a way, she induces the computer to forge a new language,

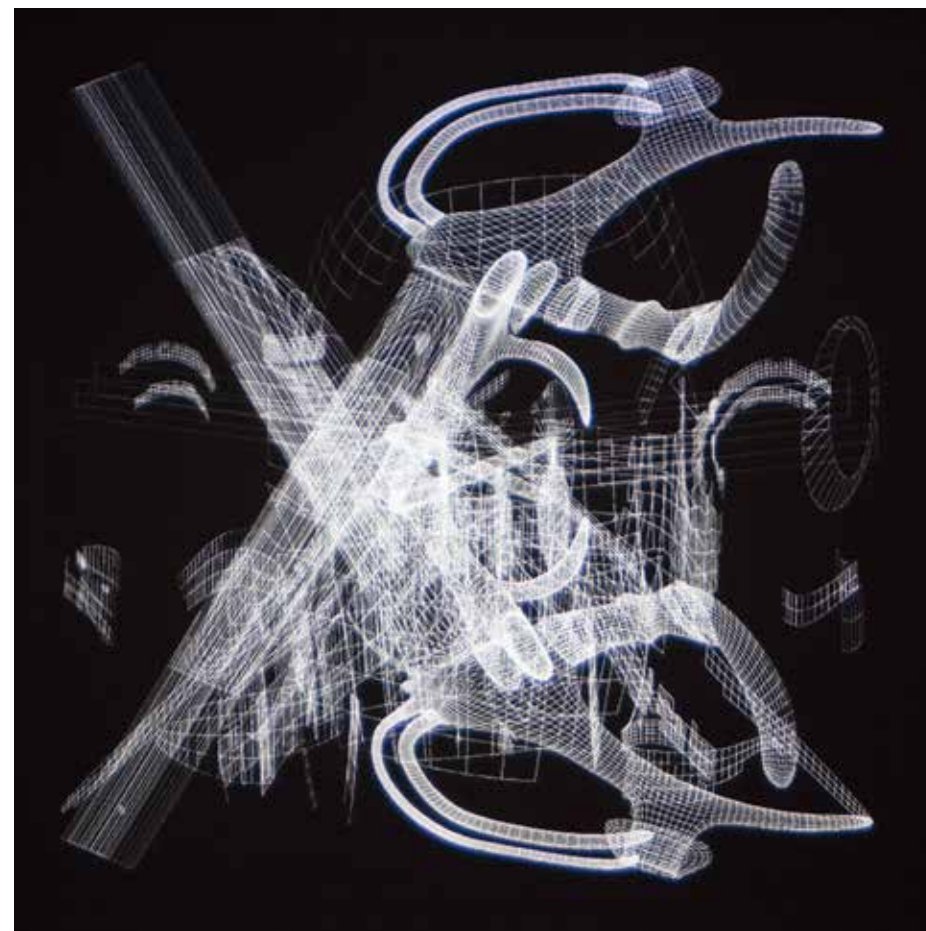
utilized to craft images detached from the origins of the model that was the work's starting point. The disruptive mapping of the model's particles yields a secret language seemingly comprehensible to the computer alone. The exhibition includes works created through the disruption of various models: Clocks, human skulls and bones, and futuristic weapons sourced from the realm of computer games.

The visual aesthetics of Dror's maps bear resemblance to illustrations portraying time travel. Linear, chronological time gains the ability to halt, leap forward, reverse, or fragment.

Carmi Dror, a multidisciplinary artist currently residing in Tel Aviv, explores the intersections of art, science, and technology, weaving together images, computer vision, and human perception by practicing lens-based art and digital spheres. She holds a BFA

degree in photography from the Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem, and the Cooper Union School of Art in New York, and her works are exhibited globally. She also serves as a lecturer

specializing in digital art at Bezalel Academy's Art Department. Her exhibition Now with Noise, curated by Yivsam Azgad, was showcased at the Weizmann Institute's David Lopatie Conference Centre.

maps / disarmament / alien gun
Archival pigment print, 2024

מתוך "מפות" / פירוק נשק / רובה חייזרי
הדפסת פיגמנט ארכיונית, 2024

התוכנית לאמניות ולאמנים אורחים במכון ויצמן למדע, בתמיכת מרכז ברגינסקי לממשק בין מדע לרוח.

לי ינור

מושקה

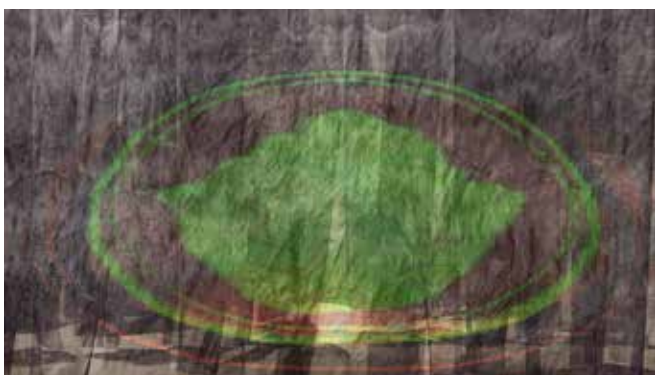
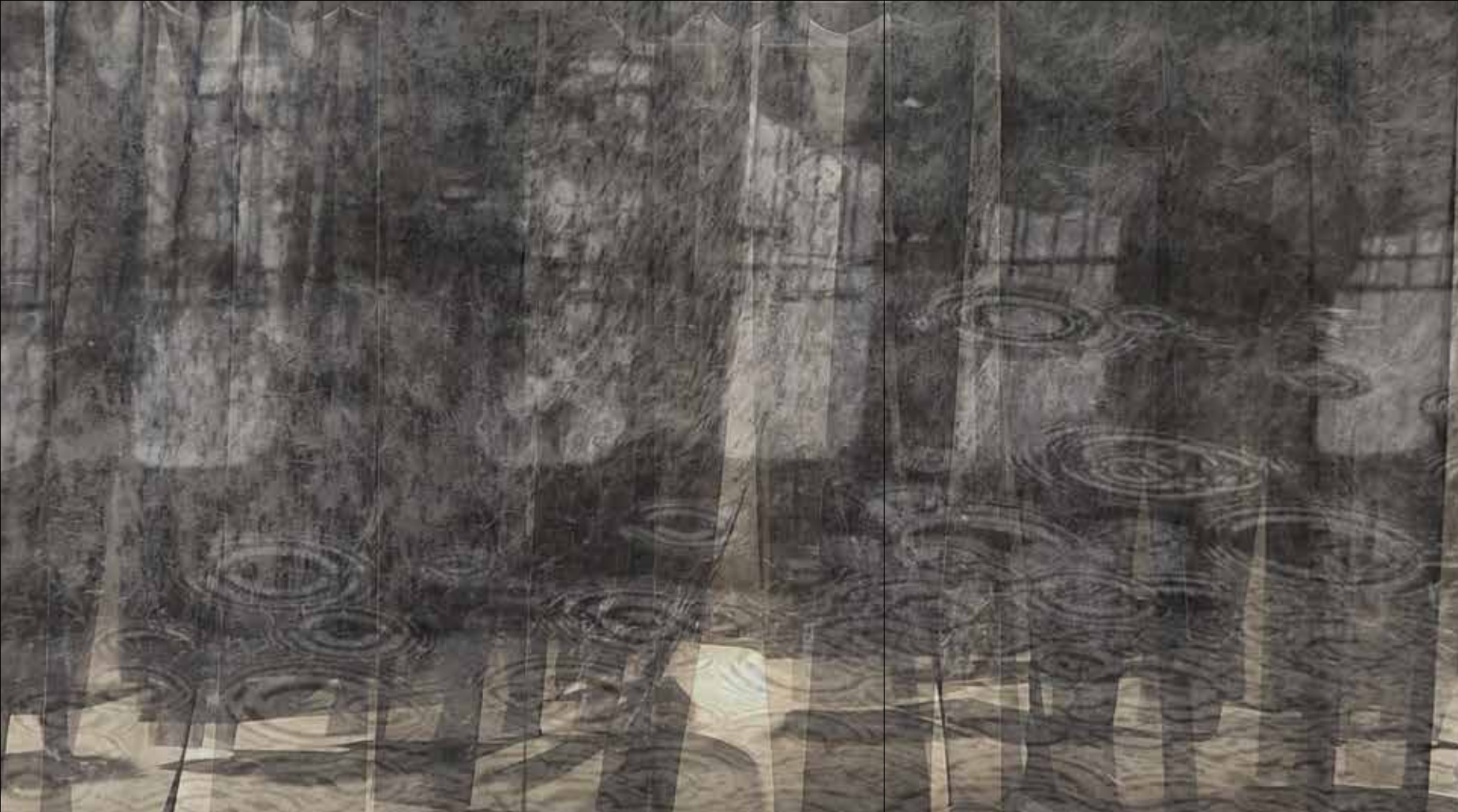
מרכז הכנסים הבינלאומי על-שם דוד לופאטי

להתמודדות עם היתירות הגדולה הזאת, היא להשלים עם כך שאין כאן מסר אחד, חד וברור, ושכלל צפייה חוזרת, אנחנו יכולים לראות תופעות אחרות, שמציעות, כמובן, תובנות חדשות. לי ינור נולדה בחיפה. היא בעלת תואר ראשון בצילום מבצלאל, ותואר שני באמנות מאוניברסיטת Paris 8. חיה ועובדת בתל אביב. עבודותיה מוצגות בגלריות ובמוזיאונים בארץ ובעולם. זכתה במספר פרסים. יצירתה כוללת דימויים מופשטים ופיגורטיביים, שבאמצעותם היא "אורגת" נרטיבים מקוטעים שמקבלים משמעות אסוציאטיבית סובייקטיבית. שילוב החומרים והטכנולוגיות במיצבים מאפשר לה מבט ייחודי וחסר גבולות, אותו היא אוהבת לבטא בציטוט של קאזו אונו: "אין למעלה אין למטה. כמו לנוע בחלל פנימי, לרקוד בלי לזוז".

לי ינור מציבה אותנו אל מול מיצב-וידאו "מושקה", מעין סביבה מועשרת ביתר, אשר מציעה לנו להישיר מבט, בעת ובעונה אחת, אל שדות חיטה, פני הים, ליל ירח מלא, מרבדי כלניות, טפטוף גשם קל – וגוף אדם בתנועה. לכל אלה מצטרפים דימויים שמקורם משדה המדע – ממעבדות מחקר במכון ויצמן למדע, בעיקר מתחום חקר המוח. המיצב, המבוסס על תצלומי סטילס פרוסים ופרושים, המודפסים על רצועות בד משי, ואשר עליהן מוקרן סרט וידאו, הכולל פס-קול, משתנה ללא הרף, מציב אתגר לא פשוט מתחום הזיכרון והתפישה. מצד אחד, היתירות והרב-שכבתיות של הדימויים הנעים קוראים ל"חלוקת קשב". מצד שני, כל אחד מהפרטים במכלול אינו מוותר ומנסה לשאוב אליו את מלוא כושר ההתבוננות, הניתוח וההבנה שלנו. אחת מהדרכים

The Artist Residency Program at the Weizmann Institute of Science is supported by the Braginsky Center for the Interface between Science and the Humanities.

LEE YANOR

SUSPENDED

The David Lopatie International Conference Center

Lee Yanor places us in front of a “delayed” video installation, an overly enriched environment that invites us to gaze directly and simultaneously at wheat fields, the surface of the sea, a full moon night, carpets of anemones, light raindrops – and a human body in motion. These scenes are intertwined with images from the field of science – from laboratories at the Weizmann Institute of Science, primarily in the area of brain research.

The installation, crafted from cut and spread out still photographs printed on strips of silk fabric, serves as a canvas for a projected video film accompanied by a constantly changing soundtrack. This intricate presentation poses a formidable challenge to memory and perception. On one hand, the redundancy and multi-layered nature of the moving images demand “divided attention”. On the other hand, each detail within the entirety

resists compromise, striving to extract from us the full capacity of observation, analysis, and understanding. Addressing this rich redundancy involves accepting that there is no singular, sharp, and clear message. Instead, with each repeated viewing, new phenomena emerge, offering fresh insights. Lee Yanor, born in Haifa, holds a bachelor’s degree in photography from Bezalel and a master’s degree in art from Paris 8 University. Currently residing and working in Tel Aviv, her works are exhibited

in galleries and museums in Israel and around the world, earning her several awards. Her artistic portfolio encompasses abstract and figurative images, through which she “weaves” fragmented narratives that take on subjective associative meanings. The amalgamation of materials and technologies in her installations grants her a unique and boundless perspective, which is encapsulated in a quote by Kazuo Ohno: “There is no up, there is no down. Like moving in an inner space, dancing without moving.”

The Artist Residency Program at the Weizmann Institute of Science is supported by the Braginsky Center for the Interface between Science and the Humanities.

Written & Edited by Yivsam Azgad
Design & Production Irit Sher

WHERE SCIENCE MEETS ART

Contemporary conceptual art, much like science, emerges from an inner seed, an idea that sprouts in the mind of the creators – scientists or artists. What follows is a rigorous process of refining, isolating, experimenting. Accuracy and consistency are central tenets of both worlds, which, not being very far removed from each other, harbor shared concepts.

At the Weizmann Institute of Science, a global leader in scientific research, art is perceived as a complementary pursuit, affording both scientists and artists an elevated, more piercing, and accurate vantage point. In other words, the synergy that may ensue between the two worlds – and vantage points – may further the achievements of art and science in the ongoing quest to understand the world and our place in it.

On the basis of this perception, in recent years, the Institute's various work spaces have hosted various art exhibitions – primarily contemporary Israeli art.

מכון
וויזמן
למדע

WEIZMANN
INSTITUTE
OF SCIENCE

אמנות בקמפוס ART ON CAMPUS

אוצר יבשם אזגד
Curator Yivsam Azgad

יואב ברנר

YOAV BRENER

אנה בלאיש

ANNE BLAICH

עפר שומרון

OFER SHOMRON

חן פלמנבאום

CHEN FLAMENBAUM

ליהי תורג'מן

LIHI TURJEMAN

כרמי דרור

CARMI DROR

לי ינור

LEE YANOR

14 אמנות בקמפוס ART ON CAMPUS